پیامبر صلی الله علیه وسلم چیزی را یاد کرد و فرمود: «آن، زمانی است که علم از میان می‌رود

از زیاد بن لَبید رضی الله عنه روایت است که گفت: پیامبر صلی الله علیه وسلم چیزی را یاد کرد و فرمود: «آن، زمانی است که علم از میان می‌رود». گفتم: یا رسول الله، چگونه علم می‌رود درحالی‌که ما قرآن می‌خوانیم و به فرزندان خود می‌آموزیم و فرزندان‌مان به فرزندان‌شان تا روز قیامت می‌خوانند؟ فرمود: «ثَكِلَتْكَ أُمُّكَ زِيَادُ، إِنْ كُنْتُ لَأُرَاكَ مِنْ أَفْقَهِ رَجُلٍ بِالْمَدِينَةِ، أَوَلَيْسَ هَذِهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى يَقْرَؤونَ التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ، لَا يَعْمَلُونَ بِشَيْءٍ مِمَّا فِيهِمَا؟!»: «ای زیاد، مادرت به عزایت بنشیند، تو را از داناترین مردان در مدینه می‌دانستم، آیا مگر این یهودیان و نصرانیان تورات و انجیل را نمی‌خوانند، اما به هیچ‌چیزی از آنچه در آنهاست عمل نمی‌کنند؟!».

[صحیح لغیره است] [به روایت ابن‌ماجه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم در میان اصحاب خود نشسته بودند، پس فرمودند: «این، هنگامی است که علم از میان مردم برداشته می‌شود. پس زیاد بن لبید انصاری رضی الله عنه تعجب می‌کند و از پیامبر صلی الله علیه وسلم سوال نموده و می‌گوید: چگونه علم برداشته شده و از دست ما می‌رود؟! درحالی‌که ما قرآن را خوانده‌ایم و حفظ کرده‌ایم؛ پس به الله سوگند آن را می‌خوانیم و به زنان و فرزندان خود و فرزندانِ فرزندان خود می‌آموزیم. پس پیامبر صلی الله علیه وسلم شگفت‌زده شدند و فرمودند: مادرت به عزایت بنشیند ای زیاد! من تو را از علمای اهل مدینه به حساب می‌آوردم! سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم برای او بیان می‌کند که: از بین رفتن علم با از دست رفتن قرآن روی نمی‌دهد، بلکه علم با ترک عمل به آن از دست می‌رود. چنانکه این تورات و انجیل نزد یهودیان و نصرانیان است اما سودی به آنان نمی‌بخشد و از مقصود آنها بهره‌ای نبرده‌اند؛ یعنی به آنچه دانسته‌اند، عمل نکرده‌اند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/65045